

Становище 15/2021 относно проекта на Решение за изпълнение на Европейската комисия относно адекватното ниво на защита на личните данни в Обединеното кралство съгласно Директива (ЕС) 2016/680

Прието на 13 април 2021 г.

История на версиите

Версия 1.1	6 юли 2021 г.	Промяна във форматирането
Версия 1.0	13 април 2021 г.	Приемане на становището

СЪДЪРЖАНИЕ

1	РЕЗЮМЕ	4
2	ВЪВЕДЕНИЕ	6
2.1	Уредба на Обединеното кралство за защита на данните	6
2.2	Обхват на оценката на ЕКЗД.....	7
2.3	Общи коментари и опасения	9
2.3.1	Международни ангажименти, поети от Обединеното кралство	9
2.3.2	Възможни бъдещи отклонения на уредбата на Обединеното кралство за защита на данните.....	9
3	ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ ОТ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРАВОРАЗДАВАНЕ	10
3.1	Материален обхват.....	10
3.2	Гаранции, права и задължения.....	12
3.2.1	Обработване въз основа на „съгласие“ от субекта на данни.....	12
3.2.2	Права на физическите лица.....	12
3.2.2.1	<i>Удостоверения относно националната сигурност</i>	12
3.2.2.2	<i>Автоматизирано вземане на решения съгласно ДПЗД</i>	13
3.2.3	Последващо предаване	14
3.2.4	По-нататъшно обработване, включително последващо споделяне за целите на националната сигурност	17
3.3	Надзор и изпълнение	17

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 51, параграф 1, буква ж) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета¹ (наричана по-нататък „Директивата относно правоприлагането в областта на защитата на данните“ — ДПЗД),

като взе предвид членове 12 и 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1 РЕЗЮМЕ

1. На 19 февруари 2021 г.² Европейската комисия одобри проекта си на решение за изпълнение (наричан по-нататък „проекта на решение“) относно адекватното ниво на защита на личните данни в Обединеното кралство съгласно ДПЗД. След това Европейската комисия започна процедурата за официалното му приемане.
2. На същата дата Европейската комисия поиска становището на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-нататък „ЕКЗД“)³. Оценката на ЕКЗД на адекватността на нивото на защита, осигурявано от Обединеното кралство, е направена въз основа на преглед на самия проект на решение, както и на анализ на документацията, предоставена от Европейската комисия.
3. ЕКЗД използва като основен източник за тези дейности своя Референтен документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД⁴, приет на 2 февруари 2021 г., както и съответната съдебна практика, отразена в Препоръки 2/2020 на ЕКЗД относно европейските основни гаранции при прилагане на мерки за наблюдение⁵.
4. Основната цел на ЕКЗД е да представи на Европейската комисия становище относно адекватността на нивото на защита, осигурявано на физическите лица от Обединеното кралство. Важно е да се признае, че ЕКЗД не очаква правната уредба на Обединеното кралство да възпроизведе европейското законодателство за защита на данните.

---

¹ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89.

² Вж. уебсайта на Европейската комисия, съобщение за медиите, „Защита на данните: Европейската комисия открива процедура относно потоците от лични данни към Обединеното кралство“, 19 февруари 2021 г., https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/ip_21_661

³ Пак там.

⁴ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, приети на 2 февруари 2021 г., https://edpb.europa.eu/system/files/2021-05/recommendations012021onart.36led.pdf_bg.pdf

⁵ Вж. Препоръки 2/2020 на ЕКЗД относно европейските основни гаранции при прилагане на мерки за наблюдение, приети на 10 ноември 2020 г., https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_recommendations_202002_europeannessessentialguaranteessurveillance_bg.pdf

5. ЕКЗД обаче припомня, че за да се счита, че дадена трета държава осигурява адекватно ниво на защита, съгласно член 36 от ДПЗД и съдебната практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) се изисква нейното законодателство да бъде приведено в съответствие със същността на основополагащите принципи, залегнали в ДПЗД. В областта на защитата на данните ЕКЗД отбелязва, че е налице тясна свързаност между уредбата на ДПЗД и правната уредба на Обединеното кралство по отношение на някои основни разпоредби, като например понятията („лични данни“; „обработване на лични данни“; „администратор на лични данни“); основанията за законосъобразно и добросъвестно обработване за легитимни цели; ограничение на целите; качество и пропорционалност на данните; съхраняване на данни, сигурност и поверителност на данните; прозрачност; специални категории данни; автоматизирано вземане на решения и профилиране.
6. ЕКЗД препоръчва на Европейската комисия да допълни своя анализ с информация относно наличието на механизъм за информиране на компетентните органи на съответните държави членки за по-нататъшното обработване или разкриване на данни от страна на органите на Обединеното кралство, на които са предадени личните данни, и да установи ефективността му съгласно правната уредба на Обединеното кралство.
7. ЕКЗД счита, че разпоредбите на част 3, глава 5 от Закона за защита на данните (*Data Protection Act*) от 2018 г. (наричан по-нататък „ЗЗД от 2018 г.“) по принцип осигуряват ниво на защита, което по същество е равностойно на това, гарантирано от правото на ЕС, що се отнася до предаването на лични данни от правоприлагащ орган на Обединеното кралство на трета държава.
8. Въпреки че ЕКЗД отчита компетентността на Обединеното кралство да признава съгласно своята правна уредба за защита на данните, че дадена територия предоставя адекватно ниво на защита, ЕКЗД иска да подчертае, че това би могло да доведе до потенциални рискове за защитата, осигурявана на предаваните от ЕС лични данни, особено ако в бъдеще уредбата на Обединеното кралство за защита на данните се отклони от достиженията на правото на ЕС. **Следователно, в ситуации като горепосочената Европейската комисия следва да изпълнява своята роля, свързана с наблюдението, и в случай че равностойното по същество ниво на защита на предаваните от ЕС лични данни не се запази, тя следва да обмисли изменение на решението относно адекватното ниво на защита, за да въведе конкретни гаранции за данните, предавани от ЕС, и/или да спре прилагането на решението относно адекватното ниво на защита.**
9. **И накрая, по отношение на международните споразумения, сключени между Обединеното кралство и трети държави,** Европейската комисия се приканва да проучи взаимодействието между уредбата на Обединеното кралство за защита на данните и неговите международни ангажименти, по-специално, за да гарантира непрекъснатост на нивото на защита, когато личните данни се предават от ЕС на Обединеното кралство въз основа на решението относно адекватното ниво на защита в Обединеното кралство, и след това се предоставят последващо на други трети държави; както и да извършва постоянно наблюдение и при необходимост да предприема действия, в случай че сключването на международни споразумения между Обединеното кралство и трети държави застрашава да подкопае нивото на защита на личните данни, осигурявано в ЕС.
10. В това отношение ЕКЗД подчертава, че влизането в сила на Споразумението между Обединеното кралство и Съединените американски щати относно достъпа до електронни данни за целите на борбата със сериозни престъпления (наричано по-нататък „Споразумението между

Обединеното кралство и САЩ във връзка със Закона CLOUD“)⁶ може да повлияе на последващото предаване на данни от правоприлагащите органи в Обединеното кралство, особено във връзка с издаването и предаването на заповеди съгласно член 5 от Споразумението между Обединеното кралство и САЩ във връзка със Закона CLOUD.

11. ЕКЗД препоръчва също така Европейската комисия да наблюдава непрекъснато дали сключването на бъдещи споразумения с трети държави за целите на сътрудничеството в областта на правоприлагането, с които се осигурява правно основание за предаването на лични данни на тези държави, може да повлияе на условията за последващо споделяне на събраната информация, по-специално дали разпоредбите на тези международни споразумения може да повлияят на прилагането на правото на Обединеното кралство за защита на данните и да предвиждат допълнителни ограничения или изключения по отношение на по-нататъшното използване, и разкриване в чужбина на информация, събрана за целите на правоприлагането. ЕКЗД счита, че такава информация и оценка са от съществено значение, за да бъде възможен подробен преглед на нивото на защита, осигурявано от законодателната уредба и практиките на Обединеното кралство във връзка с разкриването на данни в чужбина.

2 ВЪВЕДЕНИЕ

2.1 Уредба на Обединеното кралство за защита на данните

12. Уредбата на Обединеното кралство за защита на данните до голяма степен се основава на правната уредбата на ЕС в тази област (по-конкретно ДПЗД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (наричан по-нататък ОРЗД), което се дължи на факта, че до 31 януари 2020 г. Обединеното кралство беше държава — членка на ЕС. Освен това в част 3 от ЗЗД от 2018 г., който влезе в сила на 23 май 2018 г. и отмени Закона на Обединеното кралство за защита на данните от 1998 г., е транспонирана ДПЗД, освен че е допълнително уточнено прилагането на ОРЗД в правото на Обединеното кралство, и също така са предоставени правомощия и са наложени задължения на националния надзорен орган по защита на данните — Службата на комисаря по информацията на Обединеното кралство (наричана по-нататък ICO).
13. Както е посочено в съображение 12 от проекта на решение, Обединеното кралство прие Закона на Обединеното кралство от 2018 г. за оттеглянето от Европейския съюз, с който пряко приложимите законодателни актове на Съюза бяха включени в правото на Обединеното кралство. Съгласно този закон министрите на Обединеното кралство имат правомощието чрез нормативни актове да въвеждат вторично законодателство във връзка с въвеждането на необходимите изменения в запазеното законодателство на Съюза след оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, за да отговорят на вътрешната уредба.

---

⁶ Вж. Споразумение между правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и правителството на Съединените американски щати относно достъпа до електронни данни за целите на борбата със сериозни престъпления, Вашингтон, окръг Колумбия, САЩ, 3 октомври 2019 г.

14. Вследствие на това съответната правна уредба, приложима в Обединеното кралство след края на преходния период⁷, се състои от:
- Общия регламент относно защитата на данните на Обединеното кралство (наричан по-нататък „ОРЗД на Обединеното кралство“), включен в правото на Обединеното кралство съгласно Закона от 2018 г. за оттеглянето от Европейския съюз и изменен с Наредбите от 2019 г. за защита на данните, неприкосновеността на личния живот и електронните съобщения (изменения и т.н.) (Напускане на ЕС);
  - ЗЗД от 2018 г., изменен с Наредбите от 2019 г. и от 2020 г. за защита на данните, неприкосновеността на личния живот и електронните съобщения (изменения и т.н.) (Напускане на ЕС) (*Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendments etc) (EU Exit) Regulations*); и
  - Закона за правомощията по разследване от 2016 г. („ЗРП от 2016 г.“);
- (наричани заедно „Уредба на Обединеното кралство за защита на данните“).

2.2 Обхват на оценката на ЕКЗД

15. Проектът на решение на Европейската комисия е резултат от оценка на уредбата на Обединеното кралство за защита на данните, последвана от обсъждания с правителството на Обединеното кралство. Съгласно член 51, параграф 1, буква ж) от ДПЗД от ЕКЗД се очаква да предоставя независимо становище по констатациите на Европейската комисия, да установява недостатъци в рамката за осигуряване на адекватно ниво на защита, ако има такива, и да се стреми да отправя предложения за отстраняването им.
16. Както е посочено в референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД, „предоставената от Европейската комисия информация следва да бъде изчерпателна и да дава възможност на ЕКЗД да извърши собствена оценка на нивото на защита на данните в третата държава⁸“.
17. В тази връзка следва да се отбележи, че ЕКЗД получи своевременно само част от документите от значение за разглеждането на правната уредба на Обединеното кралство. ЕКЗД получи по-голямата част от законодателството на Обединеното кралство, упоменато в проекта на решение, чрез електронните препратки, посочени в него. Европейската комисия не беше в състояние да предостави на ЕКЗД писмени обяснения и ангажименти от страна на Обединеното кралство във връзка с обмена на информация между органите на Обединеното кралство и Европейската комисия, свързан с това разглеждане⁹.

---

⁷ Определено е преходният период да изтече на 31 декември 2020 г., като след тази дата правото на ЕС вече не се прилага в Обединеното кралство. „Междинният период“ е определено да приключи най-късно на 30 юни 2021 г. и се отнася за допълнителния период, през който прехвърлянето на лични данни от ЕС към Обединеното кралство не се счита за предаване на данни.

⁸ Вж. Препоръки 01/2021 относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 15, стр. 5.

⁹ Това са елементите в проекта на решение на Европейската комисия, при които тя се позовава на обяснения от органите на Обединеното кралство, без да предостави писмените документи от тези органи в подкрепа на обясненията, например по отношение на: въздействието на преходните разпоредби и отсъствието на разпоредба за изтичане на срока на действие (съображение 87); примери за съгласието като подходящо правно основание за обработването (бележка под линия 68); понятието „неточни“ в смисъл на „неверни или подвеждащи“ лични данни (бележка под линия 79); правомощията на КРС

18. С оглед на горепосоченото и поради ограничените срокове (2 месеца) на разположение на ЕКЗД за приемане на настоящото становище, Комитетът избра да се съсредоточи върху някои конкретни въпроси, представени в проекта на решение, и да предостави своя анализа и становище по тях. Когато се анализират законодателството и практиката на трета държава, която доскоро е била държава — членка на ЕС, е очевидно, че ЕКЗД би установил много аспекти, които по същество са равностойни. С оглед на ролята си в процеса по приемане на констатацията относно адекватното ниво на защита на данните и на обема нормативни актове и практика, които трябва да бъдат анализирани, ЕКЗД взе решение да съсредоточи вниманието си върху онези аспекти, по отношение на които установи най-голяма потребност от по-внимателен анализ.
19. ЕКЗД взе предвид приложимата европейска уредба за защита на данните, в т.ч. членове 7, 8 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата на ЕС“), с които се защитават съответно правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес; както и член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), с който се защитава правото на зачитане на личния и семейния живот. В допълнение към горепосоченото ЕКЗД взе предвид изискванията на ДПЗД, както и съответната съдебна практика.
20. Целта на това разглеждане е на Европейската комисия да се предостави становище за оценката на адекватността на нивото на защита в Обединеното кралство. Концепцията за адекватно ниво на защита, която вече съществуваше в Директива 95/46/ЕО, е допълнително развита от Съда. Важно да се припомни стандартът, установен от Съда по делото *Schrems I*, а именно че докато „степената на защита“ в третата държава трябва да бъде „по същество [...] равностойна“ на гарантираната в ЕС, то е възможно „средствата, до които третата страна прибегва в това отношение, за да гарантира такава степен на защита, да са различни от прилаганите вътре в [ЕС]“¹⁰. Ето защо целта не е да се отрази точка по точка европейското законодателство, а да се установят съществените и основни изисквания на разглежданото законодателство. Адекватно ниво на защита може да се постигне чрез комбинация от права за субектите на данни и задължения за лицата, които обработват данните или които упражняват контрол върху това обработване, и надзор от страна на независими органи. Правилата за защита на данните обаче са ефективни само ако се прилагат и се спазват на практика. Поради това е необходимо да се разгледат не само съдържанието на правилата, които са приложими за предаването на лични данни на трета държава или международна организация, но също и въведената система за гарантиране на ефективността на тези правила. Ефикасните механизми за правоприлагане са от съществена важност за ефективността на правилата за защита на данните¹¹.

(бележка под линия 245); ниския праг за подаване на жалба пред Трибунала за правомощията по разследване и факта, че не е необичайно ТПР да установи, че жалбоподателят в действителност никога не е бил обект на разследване от публичен орган (бележка под линия 263); комбинацията от правомощия, произтичащи от законодателството и обичайното право (бележка под линия 52); прерогативите, упражнявани от правителството (бележка под линия 62); факта, че други организации са свободни да спазват, ако желаят, принципите на Кодекса с практики за управление на полицейската информация (бележка под линия 86).

¹⁰ Вж. Решение на Съда от 6 октомври 2015 г., C-362/14, *Schrems*, ECLI:EU:C:2015:650 (наричано по-нататък дело *Schrems I*), точки 73 и 74.

¹¹ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 14, стр. 5.

2.3 Общи коментари и опасения

2.3.1 Международни ангажименти, поети от Обединеното кралство

21. Съгласно член 36, параграф 2, буква в) от ДПЗД и референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД¹², при оценяване на адекватността на нивото на защита на трета държава, Европейската комисия отчита, наред с другото, международните ангажименти, които съответната трета държава е поела, или други задължения, произтичащи от участието ѝ в многостранни или регионални системи, по-конкретно по отношение на защитата на личните данни, както и изпълнението на тези задължения. Освен това, следва да се вземе предвид присъединяването на третата държава към Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни (наричана по-нататък „Конвенция № 108“)¹³ и допълнителния протокол към нея¹⁴.
22. **В това отношение ЕКЗД приветства факта, че Обединеното кралство се придържа към ЕКПЧ и е под юрисдикцията на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“). Освен това Обединеното кралство се придържа и към Конвенция № 108 и допълнителния протокол към нея и през 2018 г. е подписало Конвенция № 108+¹⁵ и понастоящем работи по ратифицирането ѝ.**

2.3.2 Възможни бъдещи отклонения на уредбата на Обединеното кралство за защита на данните

23. Както се посочва в съображение 171 от проекта на решение, Европейската комисия трябва да вземе под внимание, че в края на преходния период, предвиден в Споразумението за оттегляне¹⁶, Обединеното кралство управлява, прилага и изпълнява свой собствен режим за защита на данните и веднага щом спре да се прилага временната разпоредба¹⁷ по член FINPROV.10A от Споразумението за търговия и сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство¹⁸, това може да включва изменения или промени в уредбата за защита на данните, оценена в проекта на решение, както и други свързани с това промени.

---

¹² Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 24, стр. 7.

¹³ Вж. Конвенция № 108 на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни.

¹⁴ Вж. Допълнителен протокол към Конвенцията за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни, по отношение на надзорните органи и трансграничните информационни потоци, открит за подписване на 8 ноември 2001 г.

¹⁵ Вж. Протокол за изменение на Конвенцията на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни (наричана по-нататък „Конвенция 108+“), 18 май 2018 г.

¹⁶ Вж. Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, ОВ L 029, 31.1.2020 г., стр. 7.

¹⁷ Определено е преходният период да изтече на 31 декември 2020 г., като след тази дата правото на ЕС вече не се прилага в Обединеното кралство. „Междинният период“ е определено да приключи най-късно на 30 юни 2021 г. и се отнася за допълнителния период, през който прехвърлянето на лични данни от ЕС към Обединеното кралство не се счита за предаване на лични данни.

¹⁸ Вж. Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския Съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, от друга страна, ОВ L 444, 31.12.2020 г., стр. 14.

24. Поради това Европейската комисия реши да включи в своя проект на решение клауза за изтичане на срока на действие¹⁹, като определи дата за изтичане на този срок четири години след влизането му в сила.
25. Важно е да се отбележи, че възможността министрите и държавният секретар на Обединеното кралство да въвеждат вторично законодателство след края на междинния период може в бъдеще да доведе до значително отклоняване на уредбата на Обединеното кралство за защита на данните от тази на ЕС.
26. И на последно място, освен че след края на преходния период Обединеното кралство вече не е обвързано от съдебната практика на Съда, също така вече приетите решения на Съда, които се считат за запазена съдебна практика в правната уредба на Обединеното кралство, може повече да не го обвързват, понеже Обединеното кралство има възможност да изменя запазеното право на ЕС след края на междинния период и неговият Върховен съд не е обвързан от запазената съдебна практика на ЕС²⁰.
27. **Като се вземат предвид рисковете, свързани с възможното отклонение на уредбата на Обединеното кралство за защита на данните от достиженията на правото на ЕС след края на междинния период, ЕКЗД приветства решението на Европейската комисия да въведе, по отношение на проекта на решение, клауза за изтичане на срока му на действие след четири години. ЕКЗД обаче би искал да подчертае значението на ролята на Европейската комисия, свързана с наблюдението²¹. Действително Европейската комисия следва да наблюдава всички промени в Обединеното кралство, които може да окажат влияние върху равностойността по същество на нивото на защита на личните данни, предавани по силата на решението относно адекватното ниво на защита в Обединеното кралство, в текущ и постоянен порядък от влизането му в сила. В допълнение Европейската комисия следва да предприеме подходящи действия, като спре прилагането, измени или обжалва решението относно адекватното ниво на защита, въз основа на съответните обстоятелства, ако след приемането на решението относно адекватното ниво на защита установи признаци, че в Обединеното кралство вече не е осигурено адекватно ниво на защита.**
28. От своя страна ЕКЗД ще положи максимални усилия редовно да информира Европейската комисия за всички действия, предприети от надзорните органи по защита на данните на държавите членки (наричани по-нататък НОЗД), по-специално във връзка с жалби, подадени от субекти на данни в ЕС, свързани с предаване на лични данни от Съюза към Обединеното кралство.

3 ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ ОТ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРАВОРАЗДАВАНЕ

3.1 Материален обхват

29. Във връзка със съображения 24 и следващото от проекта на решение, ЕКЗД отбелязва, че проектът на решение относно адекватното ниво на защита не съдържа много подробна

---

¹⁹ Вж. член 4 от проекта на решение. Вж. също така съображение 172 от проекта на решение.

²⁰ Вж. член 6, алинеи 3—6 от Закона от 2018 г. за оттеглянето от Европейския съюз.

²¹ Вж. член 36, параграф 4 от ДПЗД.

информация за дейностите и правната уредба, приложима за други агенции със задължения по правоприлагане, различни от полицията.

30. Така например, в Обяснителната рамка на Обединеното кралство за обсъждане на адекватното ниво на защита, раздел F: Правоприлагане²², на страница 11 се посочва, че **Националната агенция по престъпността** (наричана по-нататък „НАП“) може би е правоприлагаща агенция от особен интерес, която освен това има по-широки функции за криминално разузнаване. НАП описва своята мисия като обединяване на разузнавателни данни от редица източници за предоставяне на най-добрите възможности за анализ, оценка и тактически действия, включително посредством прихващане на съобщения с технически средства, получаване на информация от партньори в областта на правоприлагането в Обединеното кралство и в чужбина и агенции за сигурност, и разузнаване²³. Освен това НАП е един от основните участници в диалога с международните партньори в областта на правоприлагането и играе ключова роля в обмена на разузнавателни данни за престъпността²⁴.
31. ЕКЗД освен това отбелязва факта, че Правителствената централа за комуникации (наричана по-нататък ПЦК), чиято дейност обичайно попада в обхвата на част 4 от ЗЗД от 2018 г., т.е. националната сигурност, поема също така активна роля за намаляване на обществените и финансовите вреди, които тежката и организираната престъпност причинява на Обединеното кралство, като работи в тясно сътрудничество с министерството на вътрешните работи, НАП, Агенцията за приходите и митническите въпроси (АПМ) и други държавни ведомства²⁵. Дейностите ѝ са свързани с противодействието на сексуалното насилие над деца, измамите, други видове икономически престъпления, включително изпиране на пари, на употребата на технологии с престъпни цели, киберпрестъпления, организирана престъпност в областта на

---

²² Вж. Обяснителната рамка на правителството на Обединеното кралство за обсъждане на адекватното ниво на защита, раздел F: Правоприлагане, 13 март 2020 г. [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/872237/F - Law Enforcement .pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/872237/F-Law-Enforcement-.pdf)

²³ Вж. уебсайта на Националната агенция по престъпността, Intelligence: enhancing the picture of serious organised crime affecting the UK (Разузнаването: осигуряване на по-ясна картина на тежката организирана престъпност, засягаща Обединеното кралство), <https://www.nationalcrimeagency.gov.uk/what-we-do/how-we-work/intelligence-enhancing-the-picture-of-serious-organised-crime-affecting-the-uk>.

²⁴ Въпреки че не всички разузнавателни данни, обработвани от НАП, са лични данни, значителна част може да представлява лични данни и описаните тук дейности се различават от класическата полицейска работа, така че оценката на достъпа до лични данни от страна на правоприлагащите органи в Обединеното кралство би била непълна без задълбочено разглеждане на дейността на агенцията. Изглежда разумно да се гарантира, че на принципите на защита на данните се отдава същото значение във всички съответни правоприлагащи агенции и следователно да се хвърли светлина върху органи като НАП, чиято работа в особена степен зависи от данните. В допълнение, „с поглед към бъдещето“, „[н]ие непрекъснато търсим нови възможности за набиране, изграждане и подобряване на традиционния капацитет с цел увеличаване на количеството и качеството на разузнавателните данни, които са на разположение за използване както в Обединеното кралство, така и в чужбина“. „Като част от това ние разработваме новия Национален капацитет за експлоатация на данни, използвайки правомощията, вменени на агенцията от Закона за престъпленията и съдилищата (*Crime and Courts Act*), за да свързваме заедно, да осъществяваме достъп и да използваме данните, съхранявани на различни места в държавната администрация.“ [...] „Всичко това ще повиши бързината и гъвкавостта на ответните ни действия срещу новите заплахи и способността ни да работим проактивно, да събираме и анализираме информация и разузнавателни данни за нововъзникващи заплахи, за да можем да предприемаме действия, преди заплахите да бъдат осъществени.“

²⁵ Вж. уебсайта на ПЦК, Мисия (*Mission*), Тежка и организирана престъпност (*Serious and Organised Crime*), <https://www.gchq.gov.uk/section/mission/serious-crime>

имиграцията, включително трафик на хора, както и трафик на наркотици, огнестрелни оръжия и други незаконни контрабандни дейности.

32. **ЕКЗД призовава Европейската комисия да допълни своя анализ с анализ на агенциите, осъществяващи дейност в областта на правоприлагането, за които изглежда, че събирането и анализът на данни, включително лични, са ядрото на ежедневните им операции, и по-специално НАП. В допълнение, ЕКЗД приканва Комисията да разгледа по-внимателно агенциите като ПЦК, чиито дейности попадат в обхвата както на правоприлагането, така и на националната сигурност, както и приложимата за тях правна уредба относно обработването на лични данни.**

3.2 Гаранции, права и задължения

3.2.1 Обработване въз основа на „съгласие“ от субекта на данни

33. ЕКЗД отбелязва, че в съображения 37 и 38 от проекта на решение Европейската комисия твърди, че **подходът да се разчита на съгласие** не се счита за уместен при преценка на адекватно ниво на защита, тъй като при ситуации на предаване на данни те не се събират пряко от субекта на данни въз основа на съгласие от правоприлагащ орган на Обединеното кралство.
34. В тази връзка ЕКЗД припомня, че в член 36, параграф 2, буква а) от ДПЗД се изисква оценката на широк спектър от елементи, които не се ограничават до ситуации, свързани с предаване, в т.ч. *„върховенството на закона, спазването на правата на човека и основните свободи, съответното законодателство — както общо, така и секторно, включително в областта на [...] наказателното право“.*
35. Съгласието в контекста на правоприлагането може да бъде приложимо като правно основание за обработване на данни, като допълнителна гаранция или в по-общ смисъл, като основание за упражняване на разследващи правомощия, които водят до придобиване на лични данни, например съгласието на трета страна за обиск на нейните помещения или за конфискуване на съхранени данни.
36. ЕКЗД отбелязва, въз основа и на информацията, предоставена от Европейската комисия в съображение 38 от проекта на решение, че използването на съгласие, както е формулирано в режима на Обединеното кралство, винаги ще изисква наличието на правно основание. Това означава, че дори ако полицейската служба разполага със законови правомощия да обработва данните за целите на разследване, при определени конкретни обстоятелства (например събиране на ДНК проби) тя може да счете за уместно да поиска съгласието на субекта на данни.
37. **ЕКЗД приканва Европейската комисия да заложи като правило анализирането на възможното използване на съгласие в контекста на правоприлагането, когато оценява адекватността на нивото на защита на трета държава съгласно ДПЗД.**

3.2.2 Права на физическите лица

3.2.2.1 Удостоверения относно националната сигурност

38. Съгласно член 79 от ЗЗД от 2018 г. администраторите на данни могат да кандидатстват за удостоверения относно националната сигурност, издадени от министър, член на кабинета, главния прокурор или генералния адвокат за Шотландия, с които се удостоверява, че ограниченията на задълженията и правата, залежали в част 3, глави 3 и 4 от ЗЗД от 2018 г. са необходима и пропорционална мярка за защита на националната сигурност.

39. Тези удостоверения са предназначени да дадат на администраторите на данни по-голяма правна сигурност и ще бъдат убедително доказателство, че националната сигурност е приложима като основание при обработването на лични данни. Следва обаче да се отбележи, че такива сертификати са мярка за прозрачност и не се изискват, за да може да се използват за налагането на ограничения, свързани с националната сигурност при упражняването на права²⁶.
40. ЕКЗД разбира от приложение 20 към ЗЗД от 2018 г. и членове 17 и 18 от него, че срокът на действие на удостоверенията относно националната сигурност, издадени съгласно Закона за защита на данните от 1998 г. (наричани по-нататък „старите удостоверения“) за целите на обработването на лични данни съгласно ЗЗД от 2018 г., е удължен до 25 май 2019 г. До тази дата, освен ако не бъдат заменени или отменени, старите удостоверения са били третираны така, сякаш са издадени съгласно ЗЗД от 2018 г. Въпреки това, когато няма изрично определена дата на изтичане на удостоверението относно националната сигурност, издадено съгласно Закона за защита на данните от 1998 г., ЕКЗД разбира, че този сертификат ще продължи да има действие по отношение на обработването, освен ако не бъде отнет или отменен²⁷. Въпреки че защитата, осигурявана чрез тези стари удостоверения, се ограничава до обработването на лични данни съгласно Закона за защита на данните от 1998 г., ЕКЗД отчита факта, че в Закона за защита на данните от 1998 г. е заложена възможността за издаване на нови удостоверения относно националната сигурност за лични данни, обработвани по стария ред²⁸.
41. **За по-голяма изчерпателност ЕКЗД приканва Европейската комисия да изясни в своя проект за решение относно адекватното ниво на защита, че все още могат да бъдат издавани удостоверения относно националната сигурност съгласно Закона за защита на данните от 1998 г. Освен това ЕКЗД приканва Европейската комисия да опише в своя проект за решение механизмите за правна защита и за надзор по отношение на удостоверенията, издадени съгласно Закона за защита на данните от 1998 г. И накрая, ЕКЗД приканва Европейската комисия да включи в своя проект на решение броя на съществуващите удостоверения, издадени съгласно Закона за защита на данните от 1998 г., и да наблюдава внимателно това положение.**

3.2.2.2 Автоматизирано вземане на решения съгласно ДПЗД

42. ЕКЗД подчертава, че съгласно член 11, параграф 3 от ДПЗД се забранява профилирането, което води до дискриминация на физически лица въз основа на специалните категории лични данни. ЕКЗД обаче отбелязва, че в член 50 от ЗЗД от 2018 г., в който са определени специфичните правила за автоматизираното вземане на решения, не се предвижда такава забрана.
43. **Ето защо ЕКЗД приканва Европейската комисия да провери този въпрос и изрично да посочи своите констатации в решението си относно адекватното ниво на защита. Освен това ЕКЗД**

---

²⁶ Вж. Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Закон за защита на данните от 2018 г., Насоки за удостоверенията относно националната сигурност (*Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance*), август 2020 г., https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/910279/Data_Protection_Act_2018_-_National_Security_Certificates_Guidance.pdf, стр. 4.

²⁷ Вж. Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Закон за защита на данните от 2018 г., Насоки за удостоверенията относно националната сигурност, август 2020 г., стр. 5.

²⁸ Вж. Министерство на вътрешните работи на Обединеното кралство, Закон за защита на данните от 2018 г., Насоки за удостоверенията относно националната сигурност, август 2020 г., стр. 5.

приканва Европейската комисия да наблюдава внимателно случаите, свързани с автоматизираното вземане на решения и с профилирането.

44. В съответствие с референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД *„[в]ъв всеки случай законодателството на третата държава следва да предвижда необходимите гаранции за правата и свободите на субекта на данни. В тази връзка следва също да бъде взето под внимание наличието на механизъм за информиране на компетентните органи на съответните държави членки за последващо обработване, като например използването на предадените данни за широкомащабно профилиране“*²⁹.
45. **ЕКЗД приканва Комисията да извърши оценка на този елемент като се придържа към насоките, предоставени от ЕКЗД в неговия референтен документ.**

3.2.3 Последващо предаване

46. В съответствие с референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД, последващото предаване на лични данни от първоначалния получател до друга трета държава или международна организация не трябва да подкопава предвиденото в Съюза ниво на защита на физическите лица, чиито данни се предават. Поради това подобно последващо предаване на данни следва да бъде разрешено само там, където е осигурена непрекъснатост на нивото на защита, предоставено съгласно законодателството на ЕС. ЕКЗД счита, че както Европейската комисия е посочила в своята оценка, разпоредбите на част 3, глава 5 от ЗЗД от 2018 г., и по-специално член 73, по принцип осигуряват ниво на защита, което по същество е равностойно на това, гарантирано от правото на ЕС, що се отнася до предаването на лични данни от правоприлагащ орган на Обединеното кралство на трета държава.
47. На първо място, в член 73, параграф 1, буква б) от ЗЗД от 2018 г. по-специално е предвидено, че администраторът на лични данни не може да предава лични данни на трета държава или на международна организация, освен *„в случай че личните данни първоначално са били предадени или предоставени по друг начин на администратора или друг компетентен орган от държава членка, различна от Обединеното кралство, тази държава членка или всяко установено в тази държава членка лице, което е компетентен орган за целите на Директивата относно правоприлагането, е разрешила(о) предаването в съответствие със законодателството на държавата членка“*. Тези разпоредби изглеждат в съответствие с референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД, където се предвижда, че наличието на механизъм за информиране на компетентните органи на съответната държава членка и за разрешаването на такова последващо предаване на данни също трябва да бъде взето под внимание. Първоначалният получател на данните, предадени от ЕС, следва да носи отговорност и да може да докаже, че съответният компетентен орган на държавата членка е разрешил последващото предаване, както и че са предвидени подходящи гаранции за последващия трансфер на данни при липса на решение относно адекватното ниво на защита по отношение на третата държава, към която данните биха били предадени. *„В тази връзка трябва да се вземе под внимание наличието на задължение или ангажимент за прилагането на съответните кодове за обработване, определени от органите на предаващите държави членки“*³⁰.

---

²⁹ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 59—61.

³⁰ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 55 и 56.

48. **ЕКЗД приканва Комисията да оцени този елемент като вземе предвид насоките, предоставени от ЕКЗД в неговия референтен документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД.**
49. На второ място, както е обяснено в съображение 81 от проекта на решение, съответният държавен секретар на Обединеното кралство има правомощието да признае, след консултация с СИК³¹, че трета държава (или територия или сектор в трета държава), международна организация или представителство на такава държава, територия, сектор или организация гарантира адекватно ниво на защита на личните данни. Когато оценява адекватността на нивото на защита, държавният секретар на Обединеното кралство трябва да вземе предвид същите елементи, които Европейската комисия е длъжна да оцени съгласно член 36, параграф 2, букви а)–в) от ДПЗД, тълкувани във връзка със съображение 67 от ДПЗД и запазената съдебна практика на ЕС. Това означава, че когато се оценява адекватното ниво на защита на трета държава, съответният стандарт трябва да бъде дали въпросната трета държава осигурява ниво на защита, „по същество равностойно“ на това, гарантирано в рамките на Обединеното кралство. Въпреки че ЕКЗД отбелязва способността на Обединеното кралство да признава, съгласно 33Д от 2018 г., че дадена територия предоставя адекватно ниво на защита на данните в съответствие с уредбата на Обединеното кралство за защита на данните, ЕКЗД желае да подчертае, че към днешна дата тези територии може да не се ползват от решение относно адекватното ниво на защита, издадено от Европейската комисия, признаващо ниво на защита, което е „по същество равностойно“ на това, гарантирано в ЕС. Това би могло да доведе до потенциални рискове за защитата, осигурявана на предаваните от ЕС лични данни, особено ако в бъдеще уредбата на Обединеното кралство за защита на данните се отклони от достиженията на правото на ЕС. Следва да се отбележи, че през юли 2020 г. в резултат на ключовото дело *Schrems II* на Съда³² решението относно Щита за личните данни (ЩЛД) беше обявено за невалидно, тъй като според Съда не може да се счита, че правната уредба на САЩ осигурява ниво на защита, което по същество е равностойно на това на ЕС. Въпреки това вече приетите решения на Съда, които се считат за запазена съдебна практика в правната уредба на Обединеното кралство, може повече да не го обвързват, по-специално, поради възможността на Обединеното кралство да изменя запазеното право на ЕС след края на междинния период и неговият Върховен съд не е обвързан от запазената съдебна практика на ЕС³³.
50. **Ето защо ЕКЗД приканва Европейската комисия да наблюдава внимателно процеса на оценка на адекватното ниво на защита и критериите, използвани от органите на Обединеното кралство по отношение на други трети държави, по-специално, тези страни, за които не е признато от ЕС, че осигуряват адекватно ниво на защита съгласно ДПЗД.**
51. Когато Европейската комисия установи, че третата държава, считана от Обединеното кралство за осигуряваща адекватно ниво на защита, не осигурява ниво на защита, по същество равностойно на това, гарантирано в рамките на ЕС, съгласно член 36 от ДПЗД, **ЕКЗД приканва Европейската комисия да предприеме всички необходими стъпки, като например изменение на решението относно адекватното ниво на защита на Обединеното кралство, за да въведе конкретни гаранции за личните данни, предавани от ЕС, и/или да спре прилагането на**

---

³¹ Вж. член 182, параграф 2 от 33Д от 2018 г. Вж. също Меморандума за разбирателство относно ролята на СИК във връзка с новите оценки на Обединеното кралство относно адекватното ниво на защита, <https://ico.org.uk/about-the-ico/news-and-events/news-and-blogs/2021/03/secretary-of-state-for-the-department-for-dcms-and-the-information-commissioner-sign-memorandum-of-understanding/>

³² Вж. решение на Съда от 16 юли 2020 г., C-311/18, *Facebook Ireland u Schrems*, ECLI:EU:C:2020:559 (наричано по-нататък дело *Schrems II*).

³³ Вж. член 6, алинеи 3—6 от Закона от 2018 г. за оттеглянето от Европейския съюз.

решението относно адекватното ниво на защита на Обединеното кралство, когато личните данни, предавани от ЕС в Обединеното кралство, подлежат на последващо предаване към въпросната трета държава въз основа на решението.

52. И накрая, по отношение на международните споразумения, които са сключени или които предстои да бъдат сключени в бъдеще от Обединеното кралство, и възможния достъп на органите от трета(и) държава(и), страна(и) по такива споразумения, до лични данни от ЕС, ЕКЗД препоръчва Европейската комисия да проучи взаимодействието между уредбата на Обединеното кралство за защита на данните и неговите международни ангажименти, по-специално, за да се гарантира непрекъснатост на нивото на защита, в случай на последващо предаване до други трети държави на лични данни от ЕС, предадени на Обединеното кралство въз основа на решението относно адекватното ниво на защита на Обединеното кралство; както и да извършва постоянно наблюдение и при необходимост да предприема действия по отношение на сключването на международни споразумения между Обединеното кралство и трети държави, което има опасност да подкопае нивото на защита на личните данни, осигурено в ЕС. Така например, докато Европейската комисия се позовава на факта, че Споразумението между Обединеното кралство и САЩ във връзка със Закона CLOUD³⁴ може да повлияе на последващото предаване на данни в САЩ от доставчици на услуги в Обединеното кралство, ЕКЗД подчертава, че влизането в сила на това споразумение може да повлияе и на последващото предаване от правоприлагащите органи в Обединеното кралство, особено във връзка с издаването и предаването на заповеди съгласно член 5 от Споразумението.
53. ЕКЗД също така счита, че сключването на бъдещи споразумения с трети държави за целите на сътрудничеството в областта на правоприлагането, с които се осигурява правно основание за предаването на лични данни на тези държави, може значително да повлияе и на условията за последващо споделяне на събраната информация, тъй като тези споразумения може да повлияят на вече оценената правна уредба на Обединеното кралство за защита на данните.
54. ЕКЗД препоръчва Европейската комисия да наблюдава непрекъснато дали сключването на бъдещи споразумения между Обединеното кралство и трети държави може да повлияе на прилагането на правото на Обединеното кралство за защита на данните и да предвижда допълнителни ограничения или изключения по отношение на последващото споделяне и по-нататъшното използване и разкриване в чужбина на информация, събрана за целите на правоприлагането. ЕКЗД счита, че такава информация и оценка са от съществено значение, за да бъде възможен подробен преглед на нивото на защита, осигурявано от законодателната уредба и практиките на Обединеното кралство във връзка с разкриването на данни в чужбина.
55. И накрая, ЕКЗД отбелязва, че в съответствие с член 76, параграф 4, буква б) от ЗЗД от 2018 г. (Предаване въз основа на специални обстоятелства) правоприлагащите органи в Обединеното кралство могат да предават лични данни на трета държава или на международна организация, когато предаването *„е необходимо за целите на получаването на правен съвет във връзка с някоя от целите на правоприлагането“*. ЕКЗД подчертава, че член 38 от ДПЗД не съдържа съответстваща разпоредба; поради това той приканва Европейската комисия да изясни какво се разбира под правен съвет и какъв вид лични данни се обменят в такива случаи.

---

³⁴ Вж. Споразумение между правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и правителството на Съединените американски щати относно достъпа до електронни данни за целите на борбата със сериозни престъпления, Вашингтон, окръг Колумбия, САЩ, 3 октомври 2019 г., <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>

3.2.4 По-нататъшно обработване, включително последващо споделяне за целите на националната сигурност

56. В своя референтен документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД ЕКЗД изтъква, че по-нататъшното обработване или разкриване на данни, предавани от ЕС за цели, различни от тези на правоприлагането, например целите на националната сигурност, също следва да бъде предвидено в закона като необходимо и пропорционално. Както е оценено от Европейската комисия в нейния проект на решение, член 36, параграф 3 от ЗЗД от 2018 г., Закона за цифровата икономика (*Digital Economy Act*) от 2017 г., Закона за престъпленията и съдилищата от 2013 г. и Закона за тежките престъпления (*Serious Crime Act*) от 2017 г. осигуряват ясна правна уредба, в която е предоставена възможност за последващо споделяне, при условие че то е в съответствие с правилата, определени в ЗЗД от 2018 г.
57. ЕКЗД отбелязва, че Европейската комисия не е направила оценка на това дали съществуват механизми на правоприлагащите органи на Обединеното кралство за информиране на компетентните органи на съответните държави членки за възможно по-нататъшно обработване на данни. В референтния документ относно адекватното ниво на защита на данните съгласно ДПЗД обаче това е отчетено като елемент, който трябва да бъде взет под внимание³⁵. В допълнение наличието на такъв механизъм за информиране на компетентните органи на съответните държави членки за по-нататъшно обработване на данни за целите на правоприлагането също се счита за елемент, който трябва да бъде отчетен съгласно референтния документ³⁶.
58. **ЕКЗД приканва Европейската комисия да допълни своя анализ с информация за наличието на механизми на правоприлагащите органи на Обединеното кралство за информиране на компетентните органи на съответните държави членки за възможно по-нататъшно обработване на данни, предавани от ЕС.**
59. Освен това по отношение на споделянето на данни, събрани от правоприлагащ орган в областта на наказателното правораздаване, с разузнавателна агенция за целите на националната сигурност, правното основание, което разрешава такова последващо споделяне, е Законът за борба с тероризма от 2008 г. В тази връзка ЕКЗД отбелязва, че обхватът и разпоредбите на член 19 от Закона за борба с тероризма от 2008 г. не са изцяло разгледани в оценката на Европейската комисия и може да предполагат по-нататъшно използване от по-широк характер, по-специално въз основа на член 19, алинея 2 от Закона за борба с тероризма от 2008 г., който предвижда, че „[и]нформация, получена от някоя от разузнавателните служби във връзка с упражняването на някоя от нейните функции, може да бъде използвана от тази служба във връзка с упражняването на която и да е от нейните други функции“. Във връзка с това ЕКЗД подчертава, че при по-нататъшно обработване или разкриване данните те следва да се ползват от същото ниво на защита, както при първоначалното обработване от получаващия компетентен орган.

3.3 Надзор и изпълнение

60. ЕКЗД отбелязва, че освен СИК надзорът над агенциите за наказателно правораздаване се осигурява от комбинация от различни комисари. В констатациите в проекта на решение относно адекватното ниво на защита са посочени комисарят по правомощията за разследване (наричан

³⁵ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 41 и бележка под линия 39.

³⁶ Вж. Препоръки 01/2021 на ЕКЗД относно разпоредбите, регламентиращи адекватното ниво на защита на данните съгласно Директивата относно правоприлагането, т. 40.

по-нататък КПР), комисарят по въпросите на съхранението и използването на биометричен материал, както и комисарят относно камерите за наблюдение. В тази връзка трябва да се отбележи, че Съдът многократно е подчертавал необходимостта от независим надзор. КПР играе особено важна роля по отношение на въпросите за достъпа до лични данни, предавани в Обединеното кралство. Разбирането на ЕКЗД е, че КПР е т.нар. „съдебен комисар“, подобно на други съдебни комисари, до когото да се отнасят въпросите, включени в главата за националната сигурност, и че тези съдебни комисари се ползват от независимостта на съдиите и когато изпълняват функция на комисари. Що се отнася до Службата на КПР, Европейската комисия обяснява в съображение 245 от проекта на решение, че тя функционира независимо в качеството си на т.нар. „несвързан орган“, като същевременно се финансира от Министерството на вътрешните работи.

61. В допълнение, КПР е компетентен и по отношение на последващия надзор на мерките за наблюдение. Изглежда обаче, че в тази функция, ролята на КПР е да отправя препоръки при случаи на неспазване и да уведомява субекта на данните, ако грешката е сериозна и е от обществен интерес лицето да бъде информирано.
62. ЕКЗД не е открил допълнителни насоки в проекта на решение за оценка на независимостта на комисаря по въпросите на съхранението и използването на биометричен материал, както и на комисаря относно камерите за наблюдение.
63. **Европейската комисия се приканва да извърши допълнителна оценка на независимостта на съдебните комисари също и в случаите, когато комисарят (вече) не изпълнява функцията на съдия, както и да извърши оценка на независимостта на комисаря по въпросите на съхранението и използването на биометричен материал, и на комисаря относно камерите за наблюдение.**